

Marlboro dimi u Tari

DUVAN IZ ZETE – U MOJKOVAC:
Fabrika Tara

Kako su zvaničnici pomogli nastanak fabrike duvana u Mojkovcu

Ne bih ovaj slučaj nazvala aferom“, kazala je vrhovna tužiteljica **Ranka Čarapić** precizirajući da nadležne državne institucije od decembra prošle godine provjeravaju poslovanje preduzeća *Montenegro tobacco company (MTC)* i njihovu fabriku za prerađu duvana koja nekoliko godina postoji u mojkovačkim Poljima. „Na ovom predmetu se radi i tužilaštvu su dostavljeni svi dosada traženi dokumenti“, precizirala je Čarapić.

Koji dan ranije, takođe se pozivajući na dokumenta, direktor Uprave policije **Veselin Veljović** je obznanio da mojkovačka fabrika posluje „u skladu sa pozitivnim zakonskim propisima“.

Potom su Veljović i potpredsjednik Vlade **Duško Marković** negirali da su suvlasnici u fabrici. Otkud, uopšte,

ideja o postojanju tog partnerstva ostalo je nejasno. Možda ta zamisao vuče korijene iz činjenice da se pomenuta fabrika nalazi u zavičaju direktora policije i donedavnog šefa Agencije za nacionalnu bezbjednost. Ili je u pitanju kalukulacija po kojima bi navodni šverc cigareta iz *Tare* bio nemoguć bez kooperativnosti javne i tajne policije... Iako se Ranka Čarapić o tome nije izjašnjavala, sasvim je izvjesno da ni ona nije vlasnica fabrike koja je, prema najavama, trebalo da zaposli 70-tak Mojkovčana i mjesečno prerađuje 60 do 120 tona duvana.

PRIČA SE PRIČA: Čija je fabrika? Od kada radi? Ko tu radi i gdje odlaze cigarete proizvedene u fabrici *Tara*? To su pitanja na koja još nemamo zvaničan odgovor i ako

se sumnje množe godinama.

Zvanično, fabrika duvana u Mojkovcu se prvi put pominje 2007. U novembru te godine Ministarstvo poljoprivrede pod vođstvom **Milutina Simovića** obavijestilo je domaće proizvođače duvana da će se od naredne godine njihov proizvod, umjesto u *Duvanskom kombinatu* u Podgorici, otkupljivati „u novoj fabrici duvana“ koja će biti sagrađena u Mojkovcu.

Prethodno je privatna firma MTC, koju je prema podacima iz registra Privrednog suda u Podgorici 7. marta te godine osnovao **Esad Zejnilović**, od Agencije za duvan zatražila da raspiše tender za „izdavanje dozvole za obavljanje proizvodnje duvanskih proizvoda“. Tender je raspisan krajem 2007. dok je početkom sljedeće godine

Tenderska komisije kojom je predsjedavao ministar Simović za pobjednika proglasila jedinog ponuđača – *Montenegro tobacco company*.

Zvanično, tada je počela gradnja mojkovačke fabrike duvana. Postrojenja su montirana u halama nekadašnje fabrike konfekcije da bi se na njima, najavljeno je, proizvodila dva nova domaća duvanska brenda – *Tara* i *Serdar*. Nezvanično, u pitanju je bilo samo legalizacija postojeće fabrike koja je uveliko proizvodila lažni *marlboro*, *vinston*, *bond*... koji je, navodno, iz Mojkovca švercovan na domaće i tržišta susjednih zemalja.

Mediji su upravo 2007. godine izvjestili kako je Agencija za duvan, od ovlaštenog uvoznika cigareta marke *marlboro* koje se proizvode u fabrici u Nišu, obaviještena da se na crnogorskom tržištu pojavila veća količina falsifikata ovih cigareta, koje se prodaju bez obavezne akcizne markice.

IMA LI DIMA BEZ VATRE: Prema podacima Agencije za duvan, fabrika u Mojkovcu je licencu za

NIJESU GAZDE: Potpredsjednik Vlade Duško Marković i direktor Uprave policije Veselin Veljović

proizvodnju dobila u oktobru 2009. Do tada je od DKP već kupila, prema izjavama njenih zvaničnika, 50-tak tona rezanog duvana. „Sada slijedi procedura prema Poreskoj upravi Crne Gore, kako bi što prije došli do akciznih markica“, objašnjavao je direktor

kompanije Zejnilović. Zvanično, *Tara* je proradila prije tačno godinu dana. „Fabrika posljednjih 15 dana intenzivno proizvodi novi crnogorski brend cigareta *tara*“, saopštio je 8. marta prošle godine **Marko Piper**, portparol te kompanije.

Njegova izjava može se naći na sajtu Agencije za duvan, skupa sa informacijom da je to dobra vijest i za DKP „koji je do kraja ove godine, sa MTC-om obezbijedio novi ugovor o rezanju 500 tona duvana vrijednih oko 700.000 eura“. Sa DKP smo ugovorili i kupovinu 150 tona filtera za cigarete, saopštio je Piper precizirajući da u mojkovačkoj Fabrici „već radi 28 radnika“.

Za poređenje – u DKP je u tom trenutku radilo 850 radnika. Koji su, i zbog otvaranja nove fabrike, uveliko strahovali za svoju egzistenciju. Tadašnji ministar ekonomije **Branko Vujović** nije, u oktobru 2009, htio da komentariše tvrdnju sindikalne povjerenice iz Mojkovca **Bose Pejović** da se u fabrici cigareta uveliko radi, da cigarete proizvodi 85 stranih radnika „u zatvorenom sistemu u kome se radi noću i gdje ni finansijska policija nema pristup“.

Ovih dana mediji potvrđuju informacije da u Mojkovcu cigarete

ŠEMSO DEDEIĆ, BIVŠI NAČELNIK ROŽAJSKJE POLICIJE

ŠVERC NIJE PRESTAO

Bivši načelnik rožajske policije **Šemso Dedeić** kaže da je spreman da ponovi sve što je o organizovanom švercu duvana preko ove opštine rekao za *Monitor* u oktobru prošle godine.

„Ne samo da sam spreman da ponovim, već ako je potrebno i da potpišem“, kaže. Dedeić je poručio da ima pravo i obavezu da kao građanin progovori o pojavama organizovanog kriminala i prekograničnog šverca. On je kazao da ne stoje kritike direktora Uprave policije Veselina Veljovića da je njegova obaveza bila da o tome priča kada je bio u službi, a ne sada.

„Nijesam ni tada čutao, pričao sam tamo gdje je trebalo, u okviru organa službe. Danas o tome pričam javno, kao građanin i na to imam pravo“. Dedeić je za naš nedjeljni prije četiri mjeseca kazao da organizovani šverc duvana nikada nije prestao, rekavši da se ne treba tjerati sa kuririma i sitnim švercerima, po planinama oko Rožaja, već da je lakše šlepere zaustavljati na Ribarevinama ili Slijepač mostu.

„Naravno, lakše je čekati da krenu konjske zaprege preko rožajskih planina i hvatati i udariti na pojedince na

periferiji nego na centralne ličnosti blizu proizvođača duvana“, upozoravao je Dedeić.

Na pitanje da li su šleperi sa cigaretama imali pratnju, Dedeić je kazao da nije njegovo da o tome govori, ali da vjeruje da policija ima saznanja u vezi sa tim. „To su pitanja na koja treba da odgovaraju policija i državni tužilac“.

Dedeić nije iznenađen aferom vezanom za fabriku u Mojkovcu.

„Znao sam da postoji fabrika. Da li je ona radila po zakonu ili je proizvodila cigare za ova rožajska brda, to ćemo vidjeti. Ne bih da pričam o nečemu što ne mogu da dokažem“, objašnjava bivši načelnik rožajske policije.

T. S.

proizvode bugarski državljani bez prijave boravka i radne dozvole. I opet se nadležna ministarstva – ekonomije, poljoprivrede i rada i socijalnog staranja prave nevješti.

MTC nema prijavljene strane radnike objavile su *TV Vijesti*: „Istovremeno, to preduzeće nema nijedan euro uplaćen u kasu Opštine Mojkovac po bilo kom osnovu”. Niko u lokalnoj samoupravi nije mogao da objasni zbog čega fabrika koja radi godinu dana nije predala ni poresku prijavu.

Ipak, iz Poreske uprave tvrde da je sve u redu. Makar prema dokumentima koje su oni kontrolisali. Izvori *Monitora*, upozoravaju da izjave finansijskih policajaca treba prihvatiti sa velikom rezervom, pošto oni nijesu imali uvid u kompletnu dokumentaciju koju su im, bukvalno iz ruku, odnijeli pripadnici Uprave policije pozivajući se na nalog tužilaštva.

HILJADA GORE –DOLJE: Zvaničnici *Tare* su tvrdili da su sa radom počeli u februaru 2010. Prošle nedjelje, direktorica Agencije za duvan **Brani-slava Božović** iznosi podatak da je „Fabrika cigareta u Mojkovcu počela je sa proizvodnjom u drugoj polovini 2010. godine”. Prema podacima Poreske uprave *Tara* je u prošloj godini zadužila 750 hiljada akciznih markica. To je dovoljno za preradu oko 15 tona duvana. U Agenciji tvrde da su proizveli 16 tona plave i dvije tone bijele *Tare*. To odstupanje i nije toliko značajno koliko je nelogično da je neko otvorio fabriku da bi u njoj za godinu dana proizveo 1,5 hiljadu paketa najjeftinijih cigareta i ostvario prosječni mjesečni prihod od 10-tak hiljada eura. Malo i za najosnovnije troškove.

Da nijesu, ipak, mojkovačke cigarete putovale i u nekom ekskluzivnijem pakovanju, makar na konjskim zapregama, u ci-

sternama sa lažnim dnom ili pod gomi-lama šljunka?

„Manje me interesuje hoće li neko da izveze nelegalne cigarete van Crne Gore“, objasnila je Brani-slava Božović *Vijestima*. „Hoću da kažem - nije ni to dobro, ali me prevashodno interesuje da moje tržište bude legalno i da tu nema švercovanih cigareta jer je to moja nadležnost”. Pošto još nije smijenjena znači da i njeni pretpostavljeni u resornom Ministarstvu poljoprivrede i Vladi dijele stav „baš me briga“.

Suštinski, to znači da o mogućem švercu računa vode samo vlasnici mojkovačke fabrike i njihovi poslovni partneri. Problem je što mi ne znamo ko su vlasnici *Tare*.

Prema registru Privrednog suda Esad Zejnilović više nema nikakve veze sa fabrikom. Novi direktor je **M i o - d r a g**

U *Tari* je za godinu proizvedeno 1,5 hiljada paketa najjeftinijih cigareta i ostvaren prosječni mjesečni prihod od 10-tak hiljada eura. Malo i za najosnovnije troškove. Da nijesu, ipak, mojkovačke cigarete putovale i u nekom ekskluzivnijem pakovanju izvan Crne Gore

Novović a vlasnik *European International General Trading*.

Konstanta je **Aleksandar Mrkić**, vlasnik nekretnine u kojoj su smještena postrojenja mojkovačke *Tare*. Mrkić je pla-

tio porez na ovu nekretninu. Aleksandrov brat **Nikola Mrkić** je vlasnik imanja i magacinskog prostora u podgoričkom naselju Donja Gorica u kome se, navodno, skladište mojkovačke cigarete i mašine za štampu ambalaže. Nikšićanin **Slavko Musić** je, prošlog petka, uhapšen nakon što je previše revnosno branio pristup ovim objektima od novinarske ekipe *Vijesti*.

Braća Mrkić su javnost prilično nepoznati. Rijetki pamte da je Aleksandar Mrkić investitor objekta zvanog *Kiklop* na Žabljaku, koji se gradi na osnovu 20 godina stare građevinske dozvole, izdate *Lovćen investu* 1990. godine, za objekat mnogo manjih gabarita. Ministarstvo za uređenje prostora na čelu sa **Branom Gvozdenovićem** stalo je, 2008. na stranu Mrkića.

U maju 2003. policija je u Mojkovcu zaplijenila cisternu *mercedes* (NK 277 –63) firme *MN Press* iz Nikšića zato što je u njoj bilo skriveno 10.789 šteka *ronhila* švercovanog sa Kosova. Vozač cisterne je pušten na slobodu. Izjavu je dao i vlasnik preduzeća. Nikola Mrkić je objasnio da je cisternu izdao i da nema nikakve veze sa otkrivenim švercom. Mediji nikad više nijesu pomenuli taj slučaj.

Krajem prošle godine, kada je Ranka Čarapić krenula u provjeru *Tare*, **Vladan Joković**, nasljednik Duška Markovića na čelu ANB odlučio je da rasformira ogranak ANB u Mojkovcu i smijeni dotadašnjeg šefa **Vladetu Rakočevića**. Rakočević, koga javnost zna kao osobu koja u telefonskom razgovoru nalaže policajcu da pusti **Nasera Keljendija**, iako on sa sobom nosi pola miliona eura gotovine, objasnio je da je riječ o najavljenoj sistematizaciji i reorganizaciji.

Može li priča o *Tari* imati sličan epilog.

Zoran RADULOVIĆ

NIJE AFERA:
Ranka
Čarapić